

Suomen luonnonsuojeluliiton Nokian yhdistys ry.
c/o puheenjohtaja Timo Lepistö
Aaroninkatu 14
37130 Nokia
nokianluonto@gmail.com

18.8.2020

KAUPUNGIN KEHITYSLAUTAKUNNALLE

Mielipide Nokian rantojen käytön visiosta

Kiitämme mahdollisuudesta lausua rantojen käytön visiosta. Aluksi toteamme, että toisin kuin selvityksen tekstissä mainitaan, työn valmistelussa Suomen luonnonsuojeluliiton Nokian yhdistys ry:tä ei ole kuultu.

AFRY Finland Oy on laatinut Nokian rantojen käytön vision, johon on koottu yleistietoa, kuvattu kaavoitustilannetta sekä kerrottu alueiden seudullisesta merkityksestä Nokian kaupungin omistamilta ranta-alueilta.

Pidämme esitetyn tiedon kokoamista myönteisenä. Tästä huolimatta visioon on koottu vain yleisluontoista tietoa ja se on erityisesti luontoarvojen osalta puutteellinen. Selvitykseen ei sisälly arvioita alueille esitettyjen toimenpiteiden vaikutuksesta luontoon, eliölajistoon ja elinympäristöön.

Lausumme mielipiteenämme rantojen käytön visiosta seuraavaa.

1. Yleistä

Rantojen käytön visiossa on esitetty yhteensä 13 kehitettävää kohdetta. Visio on laadittu asuinrakentamista, virkistysalueiden kehittämistä ja saavutettavuuden parantamista silmällä pitäen. Kaikkien kohteiden yhteydessä ollaan alustavasti mainittu myös alueiden luonto- ja kulttuuriarvoja, mitä pidämme sinällään myönteisenä. Selvityksen näkökulma on pääosin toisaalla, kuin luontoarvoissa.

Selvityksestä puuttuvat muun muassa tiedot kunnan luonnonsuojelualueiden pinta-alasta ja suunnittelualueen mantereella olevien suojeltujen rantojen määrästä. Se olisi antanut mittakaavaa ja ulottuvuutta hankkeen vaikutusten arviointiin.

Rantojen käytön visio on tehty ylimalkaisesti ja suunniteltuja rantareittejä osoittava kartta on ymmärrettävästi suurpiirteinen. Reittien luontoon kohdistuvia kokonaisvaikutuksia on hankala hahmottaa. Vision tekstin esittelyt ovat niukkoja. Visio tarkoittaa luontoon kohdistuvien paineiden lisääntymistä ja seuraamuksia, mistä on tyydytty esittämään vain muutamaan yleiseen luonnehdintaan.

Visiossa pyritään helpottamaan rantojen saavutettavuutta ja lisäämään rantojen käyttöä. Syntyykin vaikutelma, että kaupungin rannat aiotaan tuotteistaa virkistykseen, retkeilyyn ja matkailun käyttöön.

Visiossa ohitetaan kokonaan luonnon varsinainen merkitys elämän ylläpitäjänä.

Nokiallakin luonnon virkistyskäyttö on lisääntynyt moninkertaisesti vuoden 2020 kevään ja kesän aikana. Pidämme myönteisenä sitä, että asukkaat ovat löytäneet luonnon ja jo nyt on nähtävissä, että haluttavia alueita on liian vähän. Mielestämme on tärkeää, että kunta ottaa huomioon virkistyskäytön tarpeiden kasvun ja luo sille mahdollisuuksia. Samalla on yhtä tärkeää huolehtia luontoarvojen, luonnon monimuotoisuuden ja luonnon elinkyvyn turvaamisesta.

2. Luonnonsuojelutilanne Nokian kaupungissa

Nokiolla on luonnonsuojelulailta suojeltuja alueita vain 2,83 prosenttia pinta-alasta. Viimeinen suojelupäätös on vuodelta 2003. Kaupunkimme luonnonsuojelutilanteessa on paljon parannettavaa. Esimerkiksi kaikki Nokian ympäristö- ja lähikunnat ovat tehneet luonnonsuojelulain voimaisia luonnonsuojelupäätöksiä viimeisen kymmenen vuoden aikana.

Nokialle on kesäkuussa 2020 hyväksytty luonnon monimuotoisuusohjelma, johon rantojen käytön visiossakin viitataan. Nämä kohteet ovat kuitenkin vailla luonnonsuojelulain antamaa lakisääteistä turvaa.

Nokian suojelualueet ovat pääosin runsasravinteisia lehtoja Nokian Kaakkurijärvien niukkaravinteista aluetta lukuun ottamatta. Lisäksi kaupungin omistamilla alueilla Kehossa sekä Nokianvirran ja Intianlahden muinaisuoman alueilla on runsasravinteisia ja eliölajistoltaan suojelun arvoisia lehtoja. Kaupungin aiemman maankäytön vuoksi kaikki säilyneet lehdot ovat merkittäviä ja tärkeitä hävinneen luonnon säästiöitä.

Nyt näille yhteisille, kaupungin omistamille ja luonnon monimuotoisuuden kannalta rikkaimmille, herkkimmille ja haavoittuvimmille alueille ollaan tuomassa huomattavaa virkistyskäyttöä. Polkujen lisäksi on suunnitteilla muuta rakentamista ja maaperän rikkomista edellyttäviä toimia.

Nokian vähäisten luonnonsuojelualueiden ja arvokkaimpien luonnontilaisten kohteiden uhraaminen virkistyskäyttöön on kohtuuton uhraus. Tällaisen toiminnan kielteiset seuraukset ovat hyvin nähtävillä Nokian Kaakkurijärvillä, Ruutanan luonnonsuojelualueella sekä kaikkialla Nokian ympäristökuntien ja koko maan luonnonsuojelualueilla.

Eryteisesti tänä keväänä Etelä-Suomen luonnonsuojelualueilla virkistyskäyttö on lisääntynyt dramaattisesti. Tällä on ollut kielteisiä seurauksia, mikä on jälleen osoittanut luonnonsuojelun ja ihmismassojen virkistyskäytön yhteensovittamisen ongelmat. Useimmiten virkistyskäyttö tapahtuu suojelualueiden ja menetysten kustannuksella, mistä on jo esimerkkejä.

Rantojen käytön vision suunnittelualueelle ja aiottujen virkistysreittien alueille tai läheisyyteen sijoittuu yhdeksän luonnonsuojelu- ja Euroopan Unionin Natura 2000-ohjelman aluetta: Luodon saaren ja Pöllönvuoren Natura 2000- ja luonnonsuojelualueet, Haaviston, Ruutanan ja Viholan luonnonsuojelualueet sekä pienialaiset Utolan ja Kehon luontotyyppinä suojellut pähkinäpensaslehdot sekä purolehdot Korvolassa ja Haavistolla. Näiden ohella suunnittelualueelle sijoittuvat Nokianvirran ja Intianlahden muinaisuoman arvokkaat lehtoalueet.

Mielestämme rantojen käytön vision luonnonsuojelu- ja muille arvokkaille alueille kohdistuvat tavoitteet ja suunnitelmat ovat ristiriidassa luonnonsuojelulain tarkoituksen kanssa.

3. Rantojen visio, luonnonsuojelulaki ja Nokian kaupungin strategia

Rantojen vision kannalta luonnonsuojelulain keskeisiä tavoitteita ovat luonnon monimuotoisuuden ylläpitäminen, luonnonkauneuden ja maisema-arvojen vaaliminen, luonnontuntemuksen sekä yleisen luonnonharrastuksen lisääminen. Lakia sovelletaan luonnon ja maiseman suojeluun ja hoitoon.

Rantojen käytön visio on ristiriidassa luonnonsuojelulain luonnonsuojelualueita ja arvokkaita luonnontilaisia alueita koskevien kohtien kanssa. Aiottu luonnonsuojelualueiden ja arvokkaiden lehtojen pirstominen virkistyskäyttöön visiossa esitetyllä tavalla vaarantaa merkittävästi luonnon monimuotoisuuden säilymistä. Visio on myös ristiriidassa kaupungin strategiassa näkyvästi esillä olevien ekologisesti kestävien tavoitteiden kanssa

Mielestämme rantoja voidaan osoittaa virkistyskäyttöön suunnitelmassa esitetyllä tavalla niille ranta-alueille, jotka sijaitsevat ihmisen jo muuttamalla ja virkistyskäytössä olevilla alueilla.

Jotta luonnontilaiset ja sen kaltaiset rannat säästyisivät kuluttavalta käytöltä, ehdotamme virkistysreittien linjaamista vähemmän herkille ja kulutusta paremmin kestäville alueille.

4. Luonto kehittyy parhaiten itsekseen ilman ihmisen toimia

Rantaluonto on kiistatta yksi arvokkaimmista ja herkimmistä elinympäristöistä luonnon monimuotoisuuden kirjossa. Rantojen visiossa mainitaan useaan kertaan, että suunnitelmat toteutetaan luontoa kunnioittaen. Näin on mahdollista tehdä jo olemassa olevilla ja ihmistoiminnan jo muuttamalla alueilla. Luonnontilaisissa ja sen kaltaisissa kohteissa tämän tavoite ei voi toteutua.

Käytännössä mitään luonnon ”kehitystoimia ja tavoitettavuutta”, kuten polkujen tai pitkosten pohjustusta, rakentamista tai pengerryksiä ei voi tehdä ilman, että se edellyttää puuston hakkuita, kasvillisuuden hävitystä, muutoksia pohjavesien virtauksiin, rantavyöhykkeen rikkomista ja kajoamista eliölajiyhteisöjen elinympäristöön. Kaikilla näillä toimenpiteillä hävitetään luonnon monimuotoisuutta.

Jo pelkkä reittien rakennusvaihe edellyttää aukottamista ja luonnon pirstoutumista, mikä johtaa haihdunnan lisääntymiseen ja pienilmaston häiriöön. Pirstominen johtaa valon määrän lisääntymiseen ja luonnontilan häviämiseen, joka on monelle lajille tuhoisaa. Lisäksi rantapolkujen ja pitkosten rakentamisesta ja virkistyskäytöstä valuu vesistöihin humusta ja ravinteita, mikä huonontaa vesien tilaa.

Mielestämme rantojen käytön vision suunnittelu olisi pitänyt aloittaa luontoselvitysten ja lajikartoitusten laatimisesta. Tämän perusteella olisi voitu tehdä johtopäätöksiä siitä, mitä ja mihin on mahdollista tehdä ja missä alue kannattaa jättää luonnontilaan.

5. Virkistyskäytön haittavaikutukset

Rantojen visiossa myönnetään, että retkeilystä ja virkistyskäytöstä on seurauksena häiriötä ja kulumista. Tämän uskotaan pysyvän kurissa opasteilla ja hyvin merkityillä reiteillä. Valitettavasti tämä on toiveajattelua. Opastetut ja rakennetut reitit eivät estä lähiympäristön roskaantumista,

kulumista ja muuta häiriötä.

Esimerkiksi Ruutanan luonnonsuojelualueella 10 vuoden takaiset yhden metrin levyiset polut ovat kuluneet jo kolmen tai neljän, paikoin jopa 5 metrin levyisiksi. Lisäksi Ruutanalla ja muilla luonnonsuojelualueilla roskataan, tehdään ilkivaltaa, melutaan, teltaillaan sen kieltävän opastekyltin vieressä, kaadetaan puita ja pidetään luvattomia nuotioita myös metsäpalovaroituksen aikana. Maastopyörien luontoa kuluttavaa käyttöä rantojen visiossa ei huomioida lainkaan.

Myös voimakkaasti lisääntynyt koirien ulkoiluttaminen virkistys- ja suojelualueilla näkyy erityisesti lehdoissa arvokkaan kasvillisuuden väistymisenä yhä kauemmas. Koiria pidetään yleisesti irti luonnonsuojelualueillakin. Koirien ulkoiluttamisesta aiheutuu myös häiriötä ja haittaa eläimistölle. Säännöllisellä koirien ulkoiluttamisella on myös typpivaikutuksia kasvillisuudelle. Virkistyskäytön ja retkeilyn lisääntymisestä aiheutuvia kielteisiä tekijöitä on mahdotonta kontrolloida ja valvoa.

Nokialla on jo kokemusta virkistysreittien vaikutuksista häiriöherkän lajin elinalueille. Kaupunki rakensi 2000-luvun puolivälissä kaakkurien pesimäjärvien rantoja nuolevan retkeilyreitit Nokian Kaakkurijärvien Natura 2000- ja luonnonsuojelualueelle vastoin luontojärjestöjen edustajien näkemystä. Retkeilyn aiheuttama kulkemisen häiriö on merkittävä syy siihen, että 15 vuodessa järvien nimikkolaji ei enää pesi alkuperäisillä pesimäjärvillään. Kaakkurijärvien alueella ei ole enempää kaakkurille sopivia pesimäpaikkoja ja nyt ne joutuvat väistymään muualle. Tämä on räjähdysmäisesti lisääntyneen virkistyskäytön hinta Nokian Kaakkurijärvien Natura 2000-alueella.

5. Kohdekohtaiset mielipiteet ja ehdotukset

Edellä kerrotun perusteella ehdotamme, että rantojen vision virkistysreittejä suunniteltaisiin jatkossa alueille, joilla on jo olemassa olevia virkistysreittejä tai jotka ovat jo ihmisen tavalla tai toisella muuttamia. Sen sijaan nykyiset Nokianvirran ja Intianlahden muinaisuoman luonnontilaiset ja arvokkaat alueet tulee jättää luonnontilaan. Esitämme, että niille voidaan rakentaa esimerkiksi maiseman katselulavoja.

Seuraavassa tarkempia huomioita rantojen visiossa mainituista alueista:

5.1. Pitkäniemi ja Markluhdanlahti

Markluhdanlahti ja Pitkäniemen alue muodostavat sekä linnustoltaan että maisemaltaan arvokkaan alueen. Lisäksi Pitkäniemi vanhoine sairaalarakennuksineen on myös kulttuurihistoriallisesti merkittävä alue. Tulevaisuudessa alueen asukasmäärä tulee lisääntymään merkittävästi, millä on syvällisiä vaikutuksia myös alueen ympäristöön. Alueella kulkevien ihmisten määrä tulee lisääntymään merkittävästi. Tähän mennessä alue on ollut lähinnä luontoa harrastavien ihmisten kohteena. Rakentamisen seurauksena liikkujien määrä tulee epäilemättä lisääntymään ja epäilemättä näilläkin rannoilla tullaan törmäämään samoihin ongelmiin, joita visiossakin on lueteltu.

Pitkäniemen alueella sijaitsevan huonokuntoisen lintutornin tilalle voitaisiin rakentaa lava tai torni, josta luontoharrastajat voivat tehdä lintulaskentaa- ja seuranta ilman vastavalosta aiheutuvaa haittaa. Ranta- ja laidunalue tulisi rauhoittaa yleiseltä kulkemiselta. Uutta nuotiopaikkaa ei tulisi tehdä, niemelle tulisi rakentaa pelkästään lintutorni- tai lava luontoharrastajille. Sitä ei viitoitettaisi

vaan se olisi tavoitettavissa jokaisenoikeuksin. Massat sen sijaan ohjattaisiin opastein Maatialan alikulkusillan kohdalle rakennettavalle toiselle lavalle. Sinne tehtäisiin pienen kummun päälle korokelavarakennelma, jossa olisi paikat istumiseen ja lahden esteettömään tarkasteluun. Lavan suunnittelussa tulisi ottaa huomioon esteettömyys. Tähän rakennettuna lava ohjaisi kulkijoita pois herkimmältä ranta-alueelta ja näin ollen se ehdottoman tärkeä alueen luontoarvojen säilymisen kannalta.

5.2. Vihnusjärvi ja Vihola

Vihnusjärven ja Viholan rantojen ympäristöt ovat olemassa olevia ja suosittuja virkistysalueita. Niiden jatkosuunnittelu on suositeltavaa. Viholan rannoilla on kuitenkin tärkeää huomioida siellä säilynyt herkkä lehtoluonto.

5.3. Nokianvirran ja Intianlahden muinaisuoman alue

Nokianvirran geologinen muodostuma kuitataan rantojen käytön visiossa maininnalla ”ikivanha”. Tämä ilmaisu edellyttää avaamista alueen arvon ja merkityksen ymmärtämiseksi.

Nokianvirran ruhje on merkittävä, noin 2000 miljoonaa vuotta sitten syntynyt geologinen muodostuma. Se on osa vanhaa kallioperän murrosmuodostumaa. Se saa alkunsa Tampereelta Pyhäjärven syvänteestä jatkuen Kulovedelle ja Piikkilänjärvelle. Sieltä ruhje kulkee lähes yhtenäisenä muodostumana aina Porin kaupunkiin lähelle Selkämerta.

Kallioruhjeen vyöhykkeellä on lukuisia kallioita, joissa on emäksisiä ja useita tulivuoriperäisiä kivilajeja sisältäviä kallioita. Nokialla on lähinnä vulkaanisen prosessin muodostamaa grauvakkaa, joka on hapan kivilaji. Kahden maakunnan alueelle sijoittuva kallioruhje on merkittävä geologinen esiintymä myös valtakunnallisesti.

Nokianvirran profiili on jylhien kallioiden ja niiden välisten purouomien rytmittämää. Kallioiden maannos on havupuiden muodostamaa kunttaa. Pohjoispuolen jyrkästi viettävillä ja kumpuilevilla rinteillä maannos on pääosin jääkauden jättämää savea ja vähäisemmin saviliejuja. Rinteiden alaosilla on useilla kohdilla pohjaveden tihkupintaa osoittavia upottavia alueita. Eteläpuolen profiili putoaa jyrkästi kallioisena itäosassa. Lännessä jääkauden väistyvät jäät ovat höylänneet rannat loivemmiksi lännen Lukkilansalmen kalliota lukuun ottamatta.

Nokianvirran rinteiden maaperä on pääosin runsasravinteista, mikä on nähtävissä tätä osoittavassa monipuolisessa kosteiden, tuoreiden ja kuivien lehtojen kasvillisuudessa. Kallioiden lakia lukuun ottamatta käytännössä lähes koko Nokianvirran rinteiden luontotyyppit ovat runsasravinteisiä kosteita lehtoja ja keskirasvinteisiä tuoreita ja kuivia lehtoja. Kallioilta löytyy myös pienialaisia kallioketoja.

Maankäyttö on ollut tehokasta molemmin puolin Nokianvirtaa. Pohjoispuolen viettävillä rinteillä lehtoja on säilynyt enemmän. Koko Kullaanvuoren ja Haaviston luonnonsuojelualueen välinen rakentamaton rinne on kasvillisuudeltaan rehevää ja monipuolista lehtoa. Lehtoa on myös Korvolassa. Intianlahden muinaisuoman kanjonin rinteillä on kosteaa, tuoretta ja kuivaa lehtoa lehtomaisen kankaan ohella. Muinaisuoman pohjalla on runsasravinteista ruohokorpea.

Nokianvirran eteläpuolella maankäyttö on ollut tehokasta. Lehtoa on kuitenkin jäljellä purouomissa Koskenmäessä ja Lukkilansalmen itärannalla. Kohmalassa Melon kohdalla on pieni luonnontilaisen kaltainen vyöhyke. Nokianvirran rinteiden ja Intianlahden muinaisuoman kuivat, tuoret ja kosteat

lehdot ja ruohokorpi sekä Kullaanvuoren kallioketo ovat uhanalaisia luontotyyppejä. Niin ikään Nokianvirran ja Intianlahden muinaisuoman kuivat, tuoreet ja kosteat lehdot vastaavat luonnontilansa ja lajistonsa perusteella Natura 2000-luontotyyppioppaan kriteerejä.

Nokianvirralla ja Intianlahden muinaisuomalla esiintyy ja pesii harvinaisia, uhanalaisia ja maassa pesiviä lintulajeja, joka on hyvä peruste jättää alueet luonnontilaan. Uhanalaiset luontotyyppit ja Natura 2000-ohjelman luontotyyppit jäävät miltei poikkeuksetta huomioimatta maankäytössä.

Mielestämme suunnitelma Nokianvirran rantoja ja Intianlahden muinaisuomaa mukailevan virkistysreitit rakentamiseksi on lyhytnäköinen. Toteutuessaan se olisi kohteiden luontoarvoille tuhoisa. Reitti halkaisisi Haaviston pienen ja arvokkaan luonnonsuojelualueen (Nokian vanhin luonnonsuojelualue). Tätä ei voida pitää hyväksyttävänä. Nokianvirran rinteillä on lisäksi kolme pientä luonnonsuojelualuetta. Reitit rakentaminen kaltevaan ja pehmeään pohjoisrinteeseen vaatisi raskaita pengerryksiä, josta tulisi lehtoon korvaamattomat menetykset.

Intianlahden muinaisuoman alue on pienialainen ja tämän vuoksi se sopii satunnaisten pienten ja mieluummin talviaikaisten ohjattujen ryhmien retki- ja opetuskohteeksi. Massojen retkikohteeksi se ei mielestämme sovellu.

Rantojen käytön visiossa on maininta maakuntakaavan Nokianvirran ylittävästä siltavarauksesta, joka sijoittuu pohjoispuolella Haaviston luonnonsuojelualueen rajalle. Toteutuessaan silta katkaisisi rotkon näkymän ja tuhoaisi maiseman molempiin suuntiin. Huomautamme, että sillan tieliikenteellinen merkitys on teoreettinen samoin kuin ilmastovaikutus, joilla siltaa muutaman henkilön intresseissä perusteltiin.

Ehdotamme, että Nokianvirran ja Intianlahden muinaisuoman rantareitit jätetään rakentamatta näiden kohteiden korvaamattomien luontoarvojen säilymiseksi. Kullaanvuorelle ja Melolle voidaan tehdä turvalliset katselulavat ja niille polut, sikäli kuin autojen pysäköiminen on turvallisesti järjestettävissä. Hakavuoren virkistysreitit näköalapaikalta näkee Intianlahden muinaisuomalle.

5.4. Knuutilan kartanon alue

Knuutilan kartanon ympäristöön voi suunnitella erilaisia toimintoja, kun huolehditaan valtakunnallisten, alueellisten ja paikallisten kulttuuristen ja maisema-arvojen säilymisestä.

5.5. Ruutanan luonnonsuojelualue

Ruutanan luonnonsuojelualueen käyttö on kasvanut vuodessa räjähdysmäisesti, mikä näkyy kulumisen lisäksi myös valitettavana ilkeänä, luvattomina toimina, häiriökäyttäytymisenä ja roskaantumisenä. Nyt paikalliset siivoavat muiden tuomia roskia. Ruutanan luonnonsuojelualuetta voi käyttää verrokkina rantojen käytön vision suunnitelmista luontoon kohdistuviin vaikutuksiin ja seurauksiin.

5.6. Siuro ja Linnavuori

Rantareitti Siuron satamasta Sivakannokalle on hyvä suunnitelma. Reittiä tulisi kuitenkin jatkaa Linnavuoren uimarannalle asti, koska Miharintien tämä osuus on liikenteellisesti taajaan asutun alueen ulkopuolella. Tien haltija on katsonut sopivaksi 60 km/h nopeusrajoituksen ja kevyestä liikenteestä tai jalankulkijoista ei ole edes varoituksia. Tie on suunniteltu 1940-luvun tarpeita varten, ei nykyaikaiselle rekka- ja työmaaliikenteelle.

Uimaranta venesatamineen ja lentopallokenttineen on alueellisestikin merkittävä ja suosittu vapaa-ajan keskus ja sinne kuljetaan jalan ja pyörillä usein Miharintietä pitkin, ei vain Linnavuorentietä kuten suunnitelmassa on ja jonne kevyt liikenne on osoitettu.

Muutoin Siuron matkailijoiden määrä hipoo ja ajoittain venyttää kohtuuttomasti jo nykyisellään pienen kylän kestokykyä ja kylän kohdalla kapean Siurontien turvallisuutta. Kylän läpi ajaessa nopeusrajoitus on 40 km/h ja sillalla 30 km/h. Valitettavasti näitä rikotaan päivittäin.

5.7. Luodon saaren Natura 2000-alue ja luonnonsuojelualue

Olemme aiemmin esittäneet vuokraveneen osoittamista Luodon saarelle pääsyyn ja on hyvä, jos se nyt toteutuu. Mielestämme kaksi venettä olisi sopiva määrä. Näin kävijöitä olisi helppo kontrolloida ja ihmisen vaikutus säilyisi vähäisenä.

Luodon saaren arvokkaat lehdot ansaitsevat säilyä luonnontilaisina. Saarella pesii useita häiriöherkkiä ja maassa pesiviä lintulajeja. Toivomme, että Luodon saaresta ei tehdä koirien ulkoilutuspaikkaa, joten esitämme kieltoa koirien saareen viemiselle. Luonnollisesti myös maastopyörillä ajaminen olisi tuhoisaa.

Luodon saaren rantojen käytön visiossa mainittu luonnonrauha on seurausta siitä, että saari on saanut kehittyä omassa rauhassaan ilman suurten ihmismassojen vaikutusta, jälkeä ja häiriötä. Saaren vakituiset käyttäjät ovat pääosin luontoharrastajia ja kulkevat siellä luontoa kunnioittavasti. Toivomme Luodon saarelle rauhaa tulevaisuudessakin.

5.8. Keho, Liukuslahti ja Viinikanniemi

Suunniteltu silta Viinikanniemestä Kehon Pappilan alueelle pilaisi kauniin järvimaiseman ja mahdollisesti hankaloittaisi myös veneiden liikkumista.

Lopuksi

Toivomme, että näkökantomme huomioidaan rantojen käytön visiota kehitettäessä ja hyväksyttäessä. Jäljellä oleva arvokas luonto ja sen säilyminen ovat tulevaisuudessa kunnan korvaamattomia vetovoimatekijöitä. Nämä tavoitteet on myös kirjattu kaupungin tulevaisuuden suunnittelua ohjaavassa strategiassa.

Nokialla 18.8.2020

Timo Lepistö
Puheenjohtaja
Suomen luonnonsuojeluliiton
Nokian yhdistys ry.

Kaija Helle
Sihteeri
Suomen luonnonsuojeluliiton
Nokian yhdistys ry.